

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4205/2541

พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีโจทก์ บริษัทน้ำตาลวังขนาย จำกัดจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 7, ป.วิ.อ. มาตรา 120, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 4, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 17, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 18, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 44, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 70, พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย พ.ศ. 2527 มาตรา 76, ป.อ. มาตรา 83

ย่อ / หลักกฎหมาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 7 วรรคหนึ่งบัญญัติให้ในการสอบสวน ไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดีที่นิติบุคคลเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้ออกหมายเรียกผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคลนั้น ให้ไปยังพนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณีคำว่า ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลตามบทบัญญัติดังกล่าวนี้ย่อมหมายถึง ผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นตามกฎหมายเช่น กรรมการผู้จัดการของบริษัทพนักงานสอบสวนทำการสอบสวน ก. กรรมการคนหนึ่งของบริษัทจำเลยในฐานะตัวแทนบริษัทจำเลย โดยมิได้สอบสวน อ. กรรมการผู้จัดการและผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจำเลยและตามบันทึกคำให้การของ ก. มีข้อความว่า ก. ไม่ขอให้การขึ้นสอบสวนจะไปให้การในชั้นศาล และยังให้การว่า ก. เป็นกรรมการบริษัทจำเลย แต่ ก. ไม่มีอำนาจลงชื่อในการทำนิติกรรมของบริษัทจำเลย ทั้งไม่ปรากฏว่าบริษัทจำเลยมอบอำนาจให้ ก. กระทำการแทนบริษัทจำเลยได้ ดังนี้ พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจสอบสวน ก. ในฐานะตัวแทนบริษัทจำเลยเกี่ยวกับคดีอาญาคดีนี้ กรณีย่อมถือไม่ได้ว่ามีการสอบสวนบริษัทจำเลยโดยชอบแล้ว พนักงานอัยการจึงไม่มีอำนาจฟ้องบริษัทจำเลยเป็นคดีนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 120

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาลทรายพ.ศ. 2527 มาตรา 4, 17, 18, 44, 70, 76 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำเลยให้การปฏิเสธศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์ อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายืนโจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดรับรองว่ามีเหตุอันควรที่ศาลฎีกาจะได้วินิจฉัยศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า บริษัทจำเลยมีนายอารีย์ ชื่นฟุ้ง เป็นกรรมการผู้จัดการและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทน ส่วนนายกิมไต้ สิริวเสรี เป็นเพียงกรรมการคนหนึ่งมิใช่กรรมการผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจำเลยในชั้นสอบสวน พนักงานสอบสวนเรียกนายกิมไต้ มาสอบคำให้การแทนบริษัทจำเลย ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยมีว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 7 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่าในการสอบสวน ไต่สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคดีที่นิติบุคคลเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยให้ออกหมายเรียกผู้จัดการหรือผู้แทนอื่น ๆ ของนิติบุคคลนั้น ให้ไปยังพนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณีซึ่งความหมายของคำว่า ผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลตามบทบัญญัติดังกล่าวนี้ย่อมหมายถึง ผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นตามกฎหมาย เช่น กรรมการผู้จัดการของบริษัท เมื่อปรากฏว่าในการสอบสวนคดีนี้ พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนนายกิมไต้กรรมการคนหนึ่งของบริษัทจำเลยในฐานะตัวแทนบริษัทจำเลยโดยมิได้สอบสวนนายอ

รีย กรรมการผู้จัดการและผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทจำเลยและตามบันทึกคำให้การของนาย
กิมไต้ดังกล่าวมีข้อความว่า นายกิมไต้ไม่ขอให้การชั้นสอบสวนจะไปให้การในชั้นศาล และยังให้การ
ว่า นายกิมไต้เป็นกรรมการบริษัทจำเลยไม่มีอำนาจลงชื่อในการทำนิติกรรมของบริษัทจำเลย ทั้งไม่
ปรากฏว่า บริษัทจำเลยมอบอำนาจให้นายกิมไต้กระทำการแทนบริษัทจำเลยได้ พนักงานสอบสวน
จึงไม่มีอำนาจสอบสวนนายกิมไต้ในฐานะตัวแทนบริษัทจำเลยเกี่ยวกับคดีอาญาคดีนี้ จึงยังถือไม่ได้
ว่ามีการสอบสวนจำเลยโดยชอบ โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา 120พิพากษายืน

องค์คณะ

วุฒินันท์ สุขสว่าง · ระพีภัทร บรรจงศิลป์ · ประกาศ บุรพางกูร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4205/2541>